

1. O! Doam-ne, cât e de iu - bit, Lo - ca - şul

un-de'i Nu-me-le Tău cel Sfânt, Când Tu în oa-meni

Te să - lăş - lu - ieşti, Cu Du - hul Tău în

i - ni - mă lo - cu - ieşti. Cari se pre - dă Ţi -

e e fe - ri - cit, Pă - nă'n sfâr - şit.

2. Sufletul suspină-n mine,
Dorind după locașul Tău o Doamne.
Trupul și sufletul se veselesc,
În Tine Doamne, cărui îngeri slujesc,
Cu toți înaintea Ta se-nchină,
Dându-Ți laudă.

3. Sufletu-mi era zăbunit,
Dar iară pacea cea sfântă și-a găsit.
Ca pasărea ce și-a aflat casă,
Și rândunica ce cuibul aflase.
Unde locuiește în odihnă,
Fără frică.

4. Doamne-acesta-i altarul Tău,
Cari l-ai câștigat cu scump sângele Tău.
Sufletul meu 'nainte-nstrăinat,
Mângâierea și pacea sa și-a aflat.
În casa Ta, o! vecinice Doamne
Și-mpărate.

5. Fericit care-n casa Ta
Rămâne-acela bucuros Te-a lăuda.
Care certarea Ta o primește,
Acela în fericire ajunge.
Care în Tine se va rezema,
Nu va cădea.

6. El fără de frică umblă
În valea morții, care-i de rău plină.
De nici o nevoie nu se teme,
Că Tu îl armezi cu armele Tale.
Îl cinstești cu binecuvântare
Și putere.

7. Doamne auzi-ne acuma,
Noi Te rugăm pe Tine totdeauna.
Și ce rugăm Tu ne împlinește,
Și peste noi toți unșii Tăi privește
Și când satana ca leu răcnește,
Tu-l strivește.